

"Het licht van uw gelaat"

Woensdag 31 maart 2021

Thema Goede Week: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7)

Deze week beschouwen wij met verstomming hoe het Licht niet welkom was en is in onze wereld. Hoe het wordt gedoofd. Hoe paradoxaal dit is. Hoe Gods Licht precies schijnt in Jezus' manier om zich te laten doen, zich over te laten, zich uit handen te geven en zich te laten manipuleren, beschimpen en kruisigen. In zijn lijden licht al het menselijk lijden van alle tijden op.

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, toon mij uw wonden.

In gedachten plaats ik mij voor de gekruisigde Jezus.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij U volgen.

Bijbeltekst voor vandaag, woensdag 31 maart: Jesaja 53:3-5

Hij werd veracht, door mensen gemeden, hij was een man die het lijden kende en met ziekte vertrouwd was, een man die zijn gelaat voor ons verborg, veracht, door ons verguisd en geminacht. Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijden op zich nam. Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd. Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken. Voor ons welzijn werd hij getuchtigd, zijn striemen brachten ons genezing.

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Ik herlees en bid deze oeroude tekst, en herken daarin die tegendraadse logica van God. Ja, deze man van smarten kende het lijden van binnenuit. Door ons veracht en geminacht, maar hij was het die ons lijden op zich nam. Ook wanneer het licht in de wereld wordt gedoofd, voel ik het diep in mij branden? Blijf ik voor Hem kiezen, om Hem beter te kennen, ook in zijn lijdensweg, om Hem intiemer lief te hebben en Hem nauwer te kunnen navolgen?

Einde van het gebed

Heb ik de passie van Jezus op mij kunnen laten inwerken? Wat vertel ik Jezus, nu Hij voor mij aan het kruis genageld hangt? Ook in het lijden blijft het licht van zijn gelaat stralen. In stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Ik bewoon de stilte met mijn vragen en blijf luisteren naar zijn stem. Ik laat mij aankijken door Hem en spreek vertrouwelijk met Hem zoals ik met een vriend spreek. Ik sluit mijn gebed eenvoudig af:

Barmhartige God, lijdend gelaat in uw Zoon, onopgemerkt door de wereld,
Gij neemt het lijden van alle mensen op U; uw wonden blijven aanwezig.
Wek in ons uw Geest om U ook in de pijn te kunnen vinden. Amen.

Terugblik op het gebed

Laat ik mij door dit Licht aanspreken, ook nu het wordt gedoofd in de wereld? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat ging moeilijk? Wat werd ik gewaar in Jezus' lijden? Liet ik God toe? Hoe voel ik me nu? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Word ik een rode draad gewaar, een goddelijke onderstroom die mij stuwt en richting geeft?